

5. den: Svoboda (pro službu Bohu)

11. 3. 2021

Gal 5,13-26

Ano, bratři, byli jste povoláni ke svobodě. Tu svobodu ovšem nemějte za záminku pro svou tělesnost, ale raději si navzájem v lásce pomáhajte. Celý Zákon je totiž obsažen v jediné větě: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Když ale jeden druhého koušete a žerete, pozor, ať se navzájem nerozsápete!

Říkám vám: Žijte Duchem, a nepodlehnete tělesným sklonům. Tělesné sklony míří proti Duchu a Duch proti tělu; navzájem si odporují, abyste nemohli dělat, co chcete. Když jste však vedeni Duchem, nejste pod Zákonem.

Projevy tělesnosti jsou zřejmé. Patří sem smilstvo, nečistota, nestydatost, modlářství, čarování, nepřátelství, svárlivost, nevraživost, zloba, soupeřivost, roztržky, sekty, závidění, opilství, obžerství a další podobné věci. Varuji vás; jak už jsem vám říkal, ti, kdo tohle dělají, nebudou mít podíl na Božím království.

Ovocem Ducha je pak láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, добрta, věrnost, mírnost a zdrženlivost. Tomu se žádný zákon nevyrovná. Ti, kdo patří Kristu Ježíši, ukřižovali svou tělesnost s jejími vášněmi a sklony. Žijeme-li Duchem, pak se Duchem také řídíme. Nebudme ješitní, nesoupeřme spolu a nezávidme si.

Svoboda není libovůle, je to nejen možnost rozhodovat sám o sobě (to je leckdy značně limitované), ale také osvobození se od něčeho pro něco jiného. Svoboda není abstraktní, je vždy konkrétní. Sv. Ignác by nejspíš mluvil o indiferentnosti vůči okolnostem, které utvářejí v dané chvíli život člověka. Jak je mohu využít (tady a teď) k realizaci své svobody?

Mk 10,17-22

Když se znovu vydal na cestu, doběhl jej jeden muž, poklekl před ním a ptal se ho: „Dobrý mistře, co mám udělat, abych se stal dědicem věčného života?“

„Proč mě nazýváš dobrým?“ opáčil Ježíš. „Nikdo není dobrý, jen jediný – Bůh. Příkázání znáš: ‚Necizolož, nezabíjej, nekrad', nelži, nepodváděj, cti svého otce i matku.‘“ „Mistře,“ odpověděl, „to všechno jsem dodržoval odmalička.“

Ježíš se na něj zadíval, zamiloval si ho a řekl mu: „Schází ti jen jedno – jdi, prodej všechno, co máš, rozdej to chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pojď a následuj mě.“ Ta slova ho ale zarmoutila, a tak smutně odešel. Měl totiž mnoho majetku.

Co mi stojí v cestě být skutečně svobodným člověkem pro Boha? Kdybych byl tím člověkem, co a jak bych udělal/a?

Lk 4,1-13

Ježíš se vrátil od Jordánu plný Ducha svatého a Duch jej vedl na poušť. Čtyřicet dní tam byl pokoušen ďáblem a v těch dnech nic nejedl. Když ty dny uplynuly, vyhladověl.

Tehdy mu ďábel řekl: „Jsi-li Boží Syn, řekni tomuto kameni, ať se promění v chleba.“ Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: ‚Nejen chlebem bude člověk živ.‘“

Potom ho ďábel odvedl vzhůru a v jediném okamžiku mu ukázal všechna království světa. „Dám ti všechnu moc a slávu těchto království,“ řekl mu ďábel, „neboť mi byla předána a mohu ji dát, komu chci. Když se mi pokloníš, bude to všechno tvoje.“ Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: ‚Hospodinu, svému Bohu, se budeš klanět a jemu jedinému sloužit.‘“

Tehdy ho přivedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl mu: „Jsi-li Boží Syn, vrhni se odsud dolů. Je přece psáno: ‚Svým andělům přikáže o tobě, aby tě chránili, a ponesou tě na rukou, abys nenarazil nohou na kámen.‘“ Ježíš mu odpověděl: „Je řečeno: ‚Nepokoušej Hospodina, svého Boha.‘“

Když ďábel dokončil všechno to pokušení, opustil jej a čekal na další příležitost.

Na čem mi v životě záleží tak, že bych se toho nedověděl/a vzdát? Proč?